

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C268 – BRU12**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 23 juni 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de Vlaams-Brusselse media	3
Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het tekort aan verpleegkundigen in de Brusselse ziekenhuizen	12

■

Voorzitter: de heer Mark Demesmaeker

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de Vlaams-Brusselse media

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, collega's, minister, in de beleidsnota Brussel besteedt u veel aandacht aan de Vlaams-Brusselse media. Momenteel ondersteunt de Vlaamse overheid de volgende Vlaams-Brusselse mediakanalen: de regionale stadskrant Brussel Deze Week, de regionale radiozender FM Brussel, de regionale televisiezender tvbrussel en de website www.brusselnieuws.be. Deze laatste wordt momenteel uitgebouwd tot een interactieve, hedendaagse nieuwswebsite. Op die manier evolueert www.brusselnieuws.be naar een volwaardige vierde Vlaams-Brusselse mediapartner.

Inzake crossmediale samenwerking pleit u voor een Vlaams-Brussels mediaplatform. De ontwikkeling van dat platform moet volgens u leiden tot “een logistieke en inhoudelijke versterking van de vier mediapartners, een grotere specialisatie op vlak van politieke en maatschappelijk-culturele berichtgeving, een beter bereik en een effectievere en directere zakelijke aansturing”. U verzekerde dat de verschillende media bij deze samenwerkingsoperatie elk hun eigen merk en specifieke werking zouden kunnen behouden. Tijdens de bespreking van de beleidsnota Brussel 2009-2014 is dit element ook aan bod gekomen. Daar waar op sommige vlakken, bijvoorbeeld op logistiek vlak, synergieën tussen de mediapartners zeker mogelijk zijn, hield ik toen toch een duidelijk pleidooi voor het behoud van de redactionele onafhankelijkheid van de verschillende mediakanalen: krant, tv, radio en website.

U spoorde de mediapartners ook aan om samenwerkingsverbanden te ontwikkelen met anderstalige media in Brussel. U kondigde ook nog een groot kwantitatief en kwalitatief publieks- en bereiksonderzoek van de vier mediapartners aan, “waarbij wordt vertrokken van de noden en wensen van het doelpubliek”. Volgens mij is het inderdaad zeer belangrijk om het doelpubliek van die partners te definiëren en hierover te overleggen met de verschillende mediapartners.

Naar aanleiding van de bespreking van de beleidsnota liet u weten dat u “in de komende weken eerst met de mediapartners apart en daarna met iedereen samen, rond de tafel zou gaan zitten om tot een gedragen voorstel te komen”, ook inzake de nieuwe ontwikkelingen in de media. De Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) zou hierbij worden betrokken. In de loop van de daaropvolgende weken wou u op basis van dit overleg ook een aantal beslissingen en initiatieven nemen.

Minister, welke stappen hebt u al genomen om het Vlaams-Brussels mediaplatform op te richten? Welke knelpunten bestaan er nog om de oprichting ervan te voltooien? Hoe wordt de redactionele vrijheid en eigenheid verzekerd in dit platform?

Kunt u meedelen of u al een publieksonderzoek hebt besteld? Kunt u kort de exacte opdrachtomschrijving meegeven? Wanneer wordt het onderzoek opgeleverd?

Welke initiatieven hebt u genomen om samenwerkingsverbanden tussen de Vlaams-Brusselse mediapartners met anderstalige media in Brussel te ontwikkelen?

Kunt u toelichten welke beslissingen en initiatieven u hebt genomen rond de synergieën inzake de Vlaams-Brusselse media, na overleg met de mediapartners en de VGC?

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Voorzitter, minister, het idee van een soort geglobaliseerd – op Brusselse schaal dan – mediaplatform tussen de verschillende media, is zoiets als het monster van Loch Ness. Het duikt af en toe eens op. Het is zomer en dan is het weer komkommertijd. Het is een idee dat ik graag zou omschrijven als ‘une fausse bonne idée’,

zoals men dat in het Frans zegt. Het is een idee dat op het eerste gezicht goed lijkt, maar dat bij nader inzicht toch met de nodige kritische zin moet worden onderzocht.

Men heeft het over de meerwaarde die een soort samenwerkende structuur zou opleveren, waarbij de samenwerkende structuur toch meer en meer op een superstructuur begint te lijken. Hoe men het draait of keert, als men boven de vier Brusselse media een structuur zet, dan kan men daar niet om het even wat zetten. Als men met het idee verdergaat, dan moet er een algemene directeur komen die zijn werk niet alleen zal kunnen doen. Hij zal dus ook medewerkers moeten hebben. Er komt een belangrijk element bij waarover ik meer klaarheid zou willen: als men denkt aan zo'n superstructuur met een algemeen directeur die boven de vier media uittoert, dan kan ik me moeilijk voorstellen dat hij geen budgettaire bevoegdheden zou hebben. Dat betekent dat het grote gevolgen zou kunnen hebben voor de onafhankelijkheid van de verschillende leden van dat mediaplatform. Zij zouden geld moeten krijgen van die 'superdirecteur' van de Vlaamse media in Brussel.

Ik zie er nog altijd geen voordeel in. Ik zie niet in waarom men zou afstappen van het adagio 'Small is beautiful'. Ik heb niet de indruk dat de Brusselse media slecht functioneren of geldverslindend zijn. Ik heb de indruk dat ze, elk op hun terrein, goed werk leveren.

Ik wil vooral een andere mythe doorprikken. Ik heb toch wel enige ervaring in de media gehad. Als een monster van Loch Ness komt het steeds weer. Ik heb het meegemaakt bij de VRT dat een of ander verlicht manager – die nu gelukkig verwijderd is – op het fantastische idee kwam dat er fantastische besparingen zouden kunnen worden gerealiseerd door radio en televisie te laten samenwerken. Dat was het idee. Men ging radio en televisie in één structuur steken en dat zou ongelofelijk veel opleveren. Wat het heeft opgeleverd, is vandaag niet duidelijk. Je ziet af en toe eens een radiojournalist op de televisie en hoort een televisiejournalist op de radio. Dat zal wel een voordeel zijn.

Men vergeet soms dat radio, televisie, geschreven pers en nieuwe media hun eigen wetmatigheden hebben. Structuren die van bovenaf worden opgelegd door managers of politici zijn niet altijd efficiënt. Waarom doet men dat? Ik vertrek nog altijd van het idee dat mensen die zulke zaken voorstellen van goede wil zijn en geen verborgen agenda's hebben. Wat is de meerwaarde ervan? Het antwoord daarop heb ik nog altijd niet gehoord.

Ben ik dan zo perfide als ik me afvraag of het geen gevaarlijke positie zou kunnen zijn als men een superdirecteur aanduidt met budgettaire bevoegdheid? Wie gaat dat zijn? De persoon zal zwaar wegen op de Brusselse media, precies omdat hij of zij budgettaire bevoegdheden zal hebben. Stel je voor dat het een politieke benoeming zou worden. Ik durf er niet aan te denken dat dat mogelijk zou zijn. Als het iemand is met een sterke persoonlijkheid, zal die bovendien direct botsen met iedereen. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

De grote filosoof die ik aanhang is Deng Xiaoping, die nu helaas in de schaduw van de geschiedenis verdwenen is. Hij heeft ooit gezegd dat het hem niet kan schelen welke kleur zijn kat heeft, als ze maar muizen vangt. En kijk waar China nu staat. Dat is een adagio dat ook zou moeten worden gevolgd in de Brusselse politiek, als men zou overgaan tot de aanwerving van zo'n superdirecteur.

Ik blijf dus vragen naar de meerwaarde van deze structuur. Als men spreekt over een platform, betekent dat dan dat de minister van mening is dat de Vlaamse media in Brussel vandaag niet goed functioneren?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Collega's, minister, terecht hebt u in uw beleidsnota Brussel heel veel aandacht voor de Vlaams-Brusselse media. Terecht pleit u voor crossmediale samenwerking en een Vlaams-Brussels mediaplatform. Dat is ongelofelijk belangrijk, gelet op de heel snel wijzigende technologische ontwikkelingen. De Brusselse media mogen die

boot niet missen. De vier media zijn heel complementair. Men moet zich afvragen, mijnheer Van Der Taelen, hoe men efficiënt en effectief kan samenwerken. Hoe kan ieder op zijn terrein zo goed mogelijke producten maken? Die vragen stellen en ze beantwoorden getuigt van verantwoordelijkheid. Minister, wat is de stand van zaken in dit dossier?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Het is een heel belangrijk dossier. Er wordt al heel lang gesproken over crossmediale samenwerking in de Vlaams-Brusselse media. We moeten vaststellen dat het publieksbereik krimpend is. Dat heeft misschien te maken met het feit dat het aantal Nederlandstaligen in Brussel achteruitgaat. Ik stel vast dat ook door de opkomst van het internet het aantal mensen dat naar tvbrussel kijkt, daalt. FM Brussel heeft het niet zo gemakkelijk, ondanks de zeer goede inspanningen die zij doen. Het is een heel goede radiozender, zowel inhoudelijk als op het vlak van promotie. Maar het is niet zo evident om de luisteraars te vinden. Brussel Deze Week probeert zich te handhaven.

De situatie is dat je een minderheid in deze stad bent. De overheid vindt het heel belangrijk om dat te ondersteunen. Ik weet niet of u weet, mijnheer Van Der Taelen, hoeveel geld de overheid geeft aan de Vlaams-Brusselse media. De Vlaamse Gemeenschap geeft meer dan 6 miljoen euro en de VGC 1,5 miljoen euro. En dan heb ik het enkel over de structurele subsidies, nog niet over de projectmatige. De Vlaamse overheid geeft dus 7,5 miljoen euro aan vier media, die complementair zijn, zoals mevrouw Idrissi terecht opmerkt. Dat is veel geld. Ik vind het dan ook normaal dat we kijken of we, niet om te besparen, met hetzelfde geld meer doelen kunnen bereiken. Die oefening wordt overigens ook gemaakt door veel journalisten, mensen op het terrein en directies.

Het eerste belangrijke doel is voor mij uiteraard om de Nederlandstalige Vlaamse Brusselaar of Brusselse Vlaming, wat u ook verkiest, te informeren in het Nederlands over het leven in Brussel en over wat de Vlaamse Gemeenschap in Brussel doet. Een tweede belangrijke doelstelling is dat de internationale gemeenschap hier in de stad ook toegang krijgt tot die media. Een derde belangrijke functie vind ik dat er een opleidingsaspect is. FM Brussel dient duidelijk als opleidingsschool voor de VRT. Tvbrussel heeft dat ooit ook gehad, dat is nu wat minder. Brussel Deze Week zou dat ook mogen hebben. Er zijn in de huidige mediacontext in heel de wereld enorme evoluties. Heel veel mensen kijken – om maar een voorbeeld te geven – niet meer naar tvbrussel maar ze kijken wel naar brusselnieuws, en dan kijken ze enkel naar de filmpjes en reportages die hen interesseren.

Dat zijn de vaststellingen. Ik wil nu samen met iedereen onderzoeken hoe we een samenwerkingsmodel kunnen opzetten. Mijn medewerkers hebben met alle media informele contacten gehad. We hebben hen gevraagd om tegen 15 juni een meerjarenplan te bezorgen. Die zijn binnen. Wij weten nu hoe tvbrussel, FM Brussel, Brussel Deze Week en brusselnieuws de komende jaren zien. Op basis van de ingeleverde meerjarenplannen zijn er op dit moment bilaterale gesprekken bezig. Ik heb tvbrussel en FM Brussel al apart gezien. Ik moet Brussel Deze Week en brusselnieuws nog zien. We spreken over de meerjarenplanning en over hoe zij de toekomst en de crossmediale samenwerking zien. Op basis daarvan zullen wij een voorstel uitwerken. Ik wil mijn collega van Media, minister Lieten, daarbij betrekken. Ik denk daarbij vooral aan de pioniersrol die kan worden gespeeld en aan de evoluties op het vlak van nieuwsgaring en nieuwsverspreiding. Wij moeten onderzoeken hoe we nog beter die doelstellingen kunnen bereiken.

Als ik over 2 weken iedereen zal hebben gezien, wil ik tijdens de zomer alles op een rijtje zetten, een heel concreet voorstel uitwerken, daarmee naar de Vlaamse Regering gaan en ook overleggen met de VGC. Ik heb al een gesprek gehad met mijn VGC-collega Grouwels, die bevoegd is voor communicatie in Brussel. Ik wil het liefst een gezamenlijk voorstel van de Vlaamse Gemeenschap en de VGC.

Tot hiertoe heb ik van iedereen gehoord dat ze willen dat de politiek beslist hoe het verder moet. Dat is ook logisch. De Vlaamse Gemeenschap geeft meer dan 6 miljoen euro structurele subsidie en de VGC 1,5 miljoen euro. Dat is 7,5 miljoen euro voor de vier media samen. En dan heb ik het nog niet over de projectsubsidies. Het is dan ook logisch dat de politiek beslist. Niet om zich inhoudelijk te moeien, mijnheer Van Der Taelen. Uw vergelijking met China was een beetje raar. Als er nu één land is waar alles centraal door de overheid wordt geregeld, dan is het wel China. Als u zegt dat we hier het Chinese voorbeeld moeten volgen, is dat in strijd met heel uw betoog. De vergelijking klopt niet. (*Opmerking van de heer Luckas Van Der Taelen*)

Ik ben geen voorstander van politieke benoemingen. Het is interessant om te zien wie er is afgevaardigd in de raad van bestuur. U zult mijn partij niet kunnen betrappen op politieke benoemingen. We zijn zowat de enigen die voor die raad van bestuur mensen hebben benoemd die kennis van zaken hebben en die uit de sector komen. Het is belangrijk dat iedereen dat doet. Er zijn nog andere mensen met kennis van zaken, maar je kunt dat niet veralgemenen. Ook de aanwezigheden in de raad van bestuur leveren zeer interessante informatie. Het gaat hier niet om de postjes van de mensen in de raad van bestuur. Het moet ook niet gaan om de postjes van de bestuurders die er nu in zitten. Het gaat erom hoe we met gemeenschapsgeld, met belastinggeld, op een maximale manier de doelstellingen kunnen bereiken. Dat doen we in overleg met iedereen.

Als je de internationale media-evoluties volgt, is het duidelijk dat de geschreven pers in problematisch vaarwater komt, tenzij je je daar zeer goed positioneert. Brussel is wel de grootste stad van Vlaanderen en België, maar op wereldniveau is het niet zo'n grote stad. Dat betekent dat je nieuws en alle gegevens die je hebt beperkt zijn. Je moet de complementariteit van de verspreiding bekijken. Voor mij is het nogal evident dat de overheid op geen enkel ogenblik kan tussenkomen in de inhoud. Je moet heel duidelijk het onderscheid maken. Het is niet omdat je een synergie op het zakelijke vlak hebt dat je de merken of producten die je hebt niet meer zou houden. Je hebt een product tv, een product radio, een product geschreven media en een product internet – en iedereen weet dat internet de toekomst is. Daar zal het om gaan. Je moet dus onderzoeken hoe ze complementair kunnen worden georganiseerd en hoe we maximaal mensen kunnen inzetten en de middelen maximaal gebruiken – zonder te willen besparen – om de mensen te informeren. We zijn met die oefening bezig. Voor mij is het belangrijk dat als je belastinggeld uitgeeft, dat de mensen daar iets aan hebben en dat de doelstellingen worden bereikt. Daarbij gaat het niet om postjes.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, dank u voor uw antwoord. Ik heb op geen van mijn vier vragen een antwoord gekregen. Ik zal ze dus maar eens herhalen. Ik heb niets gehoord over het publieksonderzoek en over de samenwerkingsverbanden met de anderstalige media in Brussel. Ik veronderstel dat daar nog een antwoord op komt. U zegt dat u in gesprek bent met de Vlaams-Brusselse media. Oké. Maar het interesseert mij toch in welke richting u wilt gaan, ook aan de hand van die gesprekken.

Ik ga ook nog even in op de opmerking van de heer Van Der Taelen. Mijnheer Van Der Taelen, het monster van Loch Ness heeft een groot voordeel: het wordt gezien, het wordt gespot, er worden boeken over geschreven, er wordt veel geld mee verdiend maar het bestaat tot nader order niet. Zolang we erover spreken en schrijven, mij niet gelaten, maar ik wil het eigenlijk liever niet zien opduiken. Wel, dat is met de superstructuur waarover u het hebt ook het geval. Ik hoor dat in een aantal kringen de idee leeft om die vier partners samen te voegen in één bedrijf, in één vzw. Ik weet niet of dat in de lijn ligt van wat de minister wil. Ik wil eerst deze bijkomende vragen stellen vooraleer verder te gaan. Dan kunnen wij discussiëren op basis van de punctuele vragen die ik aan de minister heb gesteld.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Met de meeste zaken die u zegt, ga ik akkoord. Het zou moeilijk zijn om dat niet te doen. Er moet samenwerking komen, dat is evident. Ik heb het evenwel moeilijk met begrippen als crossmediale samenwerking. Dat is modieus jargon dat vooral in de mond wordt genomen door mensen die nooit in een redactie hebben gewerkt. Crossmediale samenwerking is een wonderwoord. U moet mij eens uitleggen wat het betekent. Er zijn daarover boeken geschreven. Goedbetaalde managers beheersen dat jargon meesterlijk. Maar ik heb op een tv- en op een radioredactie gewerkt, en ook in de geschreven pers.

Als een cameraploeg 's ochtends vertrekt, dan gaat men een reportage draaien. Wat betekent dan crossmediale samenwerking? Betekent dit dan dat die mensen ook een radioreportage moeten maken? Betekent dit dan dat ze 's avonds nog een stuk voor de website moeten schrijven? Ik heb het op de VRT meegemaakt dat een manager bij de redacties langsliep en niet begreep dat er zo veel abonnementen op dezelfde kranten waren. Hij merkte op dat iedereen de krant zit te lezen. Het waren wel redacteurs die bezig waren met het ophijsten van onderwerpen voor reportages.

U moet dus oppassen met woorden die zinledig zijn. Ik weet wel dat het altijd over de evolutie van de media gaat. Fundamenteel deel ik uw mening. Uw analyse is juist. Ik beweert niet dat er in de mediasector niets is veranderd. Maar de essentie blijft dezelfde. En ik ken de realiteit van de Brusselse media. Het is juist dat er veel geld wordt uitgegeven. Maar ik weet ook wat het werk in concreto inhoudt. Een journalist die 's ochtends vertrekt gaat niet 's middags een beetje luieren. Zij werken heel hard. Wat betekent het dan als men zegt dat er crossmediaal moet worden gewerkt? Moeten ze er dan nog zaken bijnemen?

Het sleutelwoord is de noodzakelijke samenwerking. Daar zijn we het over eens. Onze vragen zijn eenvoudig, en ik zou graag snel een antwoord krijgen. Zouden de zaken beter gaan als er een superstructuur komt? Dat is de enige vraag, en we moeten daarover niet rond de pot draaien. De heer Delva stelt de vraag erg correct: komt er één vzw die alle mediakanalen zal beheren? Daarover gaat het. Ik geloof u natuurlijk wanneer u zegt dat u niet de ambitie hebt om u met het redactionele werk te bemoeien. Men zou wel gek zijn om dat te willen doen. Maar de vrees van de huidige hoofdredacties is dat de creatie van een superstructuur leidt tot een superdirecteur die bovendien eigen medewerkers zal willen, en dat zal geld kosten.

Een directe inmenging in de redacties, die van een redactioneel onafhankelijkheid genieten, is er niet. Maar als de superstructuur het budget zal beheren, dan begrijpt u toch dat de hoofdredacteurs zich wat ongemakkelijk zullen voelen. Want zij zullen dan bijna moeten bedelen om voor de redactie iets aan te kopen. Ik denk dan aan een montagecel of zo. Dan zal bij de superdirecteur misschien de verleiding ontstaan om bepaalde prioriteiten te leggen die niet dezelfde zijn als die van de hoofdredacteurs.

Ik vat samen. Natuurlijk zijn we voor samenwerking. Maar ik wil wel dat men afstapt van het gebruik van termen als crossmediaal. En ik wil dat men de redacties duidelijk maakt dat ze niet enkel moeten samenwerken, maar ook dat ze niet moeten vrezen dat een superstructuur hun autonomie zal inperken. Want op dat laatste zal het neerkomen als men die nieuwe structuur creëert. Ik herhaal dus een beetje de vraag van mijn collega: bent u van plan om één vzw te creëren, met een eigen superstructuur?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Ik heb het gevoel dat deze discussie een beetje voorbarig is. Vandaag heeft men het over superstructuren en superdirecteuren, maar ik kan me niet van de indruk ontdoen dat het gaat over de postjes. Ik weet niet over wiens postjes het gaat. Laten we niet vooruitlopen op de voorgestelde werkwijze. Vandaag moeten we ons buigen over de vraag hoe er in concreto efficiënt kan worden samengewerkt, en niet over de structuren en of er al dan niet één vzw moet komen. Die vraag is nu niet aan de orde.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik heb het nog meegemaakt dat tvbrussel werd gesticht. Het was de tijd van de regionale omroepen en van het decreet. Ik heb het over de jaren 1992 en 1993. Toen is er hard gediscussieerd over de vraag of de regionale omroepen moeten worden gesubsidieerd. Toen is één uitzondering gemaakt en is beslist dat tvbrussel een subsidie van de Vlaamse Gemeenschap – van de VGC – en van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest krijgt. Die subsidies samen zijn bijna even groot als de werkingskosten van Ring-tv. Toen is duidelijk gezegd dat tvbrussel geen publieke zender mag worden. Er zijn overigens nog andere inkomsten, via een reclameregie. De bekommernis was groot om het pluralisme te vrijwaren.

Ik was hier te laat, en heb de vraagstelling niet meegemaakt. Maar ik merk op dat Brussel Deze Week van de Roulartagroep is. Dat is ten dele toch zo.

Minister Pascal Smet: Roularta drukt Brussel Deze Week omdat dit daar als De Streekkrant fungeert. Roularta staat tevens in voor de reclame. Eigenlijk wordt in dit geval aan De Streekkrant een inhoudelijk onderdeel gekoppeld. Het inhoudelijk gedeelte wordt haast volledig door de Vlaamse overheid gesubsidieerd.

De heer Eric Van Rompuy: De reclameregie van tvbrussel verloopt apart. Ik deel de bekommernis die hier is geuit. Er zou een superstructuur kunnen worden opgericht. Het argument zou kunnen zijn dat de overheid dit voor miljoenen euro's subsidieert. De vraag is of we ons dan in de publieke sfeer bevinden. In dat geval zou de raad van bestuur, net als de raad van bestuur van de VRT, volgens het Cultuurpact moeten worden samengesteld.

Minister Pascal Smet: Dit is nu al het geval. De raad van bestuur van tvbrussel is een publieke raad van bestuur.

De heer Eric Van Rompuy: Dat gebeurt daar niet op dezelfde manier als bij de VRT.

Minister Pascal Smet: Die raad van bestuur is een weerspiegeling van de politieke constellatie.

De heer Eric Van Rompuy: Dit blijkt in de feiten het geval te zijn. Dit is echter niet het gevolg van het Cultuurpact.

Minister Pascal Smet: Het Cultuurpact wordt op tvbrussel toegepast. Dit is niet het geval voor FM Brussel. Dit is heel merkwaardig. Deze zender wordt immers haast volledig door de Vlaamse overheid gefinancierd. De raad van bestuur van Brussel Deze Week is eigenlijk ook politiek samengesteld.

De heer Eric Van Rompuy: Ik kan me dat moeilijk inbeelden.

Minister Pascal Smet: De heer Delva is lange tijd voorzitter van de raad van bestuur van Brussel Deze Week geweest. CD&V heeft hem destijds aangeduid.

De heer Paul Delva: Ik wil, voor alle duidelijkheid, toch opmerken dat ik daar niet zozeer als lid van CD&V zat. Ik was bekommerd om die vzw.

Minister Pascal Smet: Mijnheer Delva, u was door CD&V aangeduid. Dat is momenteel de situatie.

De heer Eric Van Rompuy: Uit deze vraag om uitleg blijkt dat we moeten opletten met het verstrekken van subsidies aan een regionale zender. Ik ken de details van de samenstelling van de raad van bestuur van Brussel Deze Week niet. Ik weet niet in welke mate de reclameregie voor de financiering instaat. Ik wil enkel het punt maken dat we met superstructuren goed moeten opletten.

Volgens mevrouw Idrissi is dit een voorbarige discussie. We moeten er echter voor zorgen dat we geen discussie moeten voeren over wie in Brussel Deze Week of op de regionale televisie komt. Ik volg de politiek al 20 jaar. Uiteindelijk zullen we discussies over de redactie en over de berichtgeving krijgen. Wie komt aan bod? Wie komt niet aan bod? Het

gaat dan om pluralisme. Indien een superstructuur wordt gecreëerd, zullen daar mensen in moeten zetelen. Of het dan al dan niet om politieke benoemingen gaat, laat ik hier nog in het midden. Ik wil er enkel op wijzen dat hier voorzichtig mee moeten worden omgegaan.

De heer Van Der Taelen heeft terecht opgemerkt dat het geen slechte zaak is dat ze een beetje met elkaar moeten concurreren. De kracht van de media, de televisie, de radio, de kranten, is net dat ze elk hun eigen positionering moeten zoeken. Ze moeten zoeken hoe de kijker, luisteraar of lezer zijn keuzes maakt.

Indien we dit proberen te centraliseren, komen we tot een meer overheidsgeleide informatieverstrekking. Dit zal zonder meer tot interpellaties leiden. Indien de minister een superstructuur zou creëren, zou hij regelmatig worden geïnterpelleerd. Sommigen zouden vinden dat ze niet aan bod komen of dat de media op een bepaalde plaats niet langs zijn geweest. Ik volg het mediabeleid al 20 jaar. We zien nu hoe de situatie bij de VRT degenereert. Elke week worden vragen om uitleg over programma's, zelfs over de verkiezingsprogramma's, gesteld. (*Opmerkingen*)

Dat mocht vroeger niet. Het was verboden in een parlement interpellaties over redactionele onderwerpen in te dienen.

Ik wil de minister enkel waarschuwen. Hij kan er nu mee lachen.

Minister Pascal Smet: Ik lach daar niet mee.

De heer Eric Van Rompuy: De minister moet opletten met die superstructuren. Hij zou hiermee de politisering of minstens de verdachtmaking in de hand werken. Hij zou voor allerlei zaken verantwoordelijk worden gesteld. Het is niet de oorspronkelijke filosofie de zaken te politiseren of te sturen. Het is eigenlijk enkel de bedoeling de leefbaarheid van de regionale televisie in Brussel mogelijk te maken. Die zender heeft immers onvoldoende bereik om voldoende reclamefinanciering te vinden.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Er is geen sprake van het bouwen van een superstructuur boven de bestaande structuren. De enige vraag die we ons hier moeten stellen, is trouwens van de media zelf afkomstig. In 2007 hebben ze nagedacht over de vraag hoe ze maximaal konden samenwerken om de Brusselaars, in het bijzonder de Nederlandstalige Brusselaars, het best konden informeren over wat er zoal in Brussel gebeurt. Iemand heeft een plan opgesteld. Dit is een legitieme vraag.

Een andere vraag is of dit tot overheidsgeleide media moet leiden. Er is, net omwille van de politieke samenstelling, momenteel al discussie over de raad van bestuur van tvbrussel. De raad van bestuur van Brussel Deze Week is op een verdoken manier ook politiek samengesteld. FM Brussel is de enige organisatie die geen politiek samengestelde raad van bestuur heeft. De werking wordt nochtans haast uitsluitend door de Vlaamse overheid betaald. Dit is een mooi voorbeeld van hoe het anders kan. Het argument kan totaal worden omgedraaid.

Dit betekent niet dat ik het ten gronde niet met de heer Van Rompuy eens ben: we moeten vermijden dat de media in Brussel door de overheid worden geleid of beïnvloed. Dat is evident, maar dan is het misschien ook interessant dat sommigen ophouden met bellen om te klagen over de inhoud van reportages. Dat is momenteel een voortdurende praktijk. Dan heb ik het niet over u, maar over anderen.

We willen een heel duidelijke structuur om ervoor te kunnen zorgen dat die vier media – televisie, radio, printmedia en internet – kunnen blijven bestaan en ook nog een toekomst hebben. Daar kan toch niemand tegen zijn. Ik ben er wel van overtuigd dat het internet de harde kern daarvan zal moeten zijn, waarrond zal moeten worden samengewerkt. Dat blijkt trouwens ook uit het huidige succes van brusselnieuws.be.

De vraag hoe we dat moeten aanpakken en of er sprake moet zijn van één vzw, is nu net het voorwerp van het gesprek dat we momenteel voeren met de diverse gesprekspartners. Daarbij maak ik ook heel duidelijk het onderscheid in de interpretatie: gaat het om postjes of om bezorgdheid? Bij mij gaat het om bezorgdheid en het bereiken van doelstellingen, en niet om postjes. Het is heel belangrijk dat in de oren te knopen.

Dan is er de vraag of we een publieksonderzoek moeten doen. We hebben dat inderdaad aangekondigd. Ik ga niet verhelen dat ik daar twijfels bij heb en me afvraag of we dat nog wel moeten doen. We zullen daar immers heel veel geld aan besteden, terwijl we het resultaat eigenlijk al kennen. De vraag of we dat moeten doen, vormt momenteel dus ook het voorwerp van bespreking.

Dan is er de samenwerking met anderstaligen. Er is natuurlijk de samenwerking tussen Télé Bruxelles en tvbrussel, en samenwerking door andere media. Dat gaan we niet verbieden, maar ik vind het belangrijk dat we eerst als overheid, en ook als meerderheid, knopen doorhakken over de vraag hoe dit moet worden georganiseerd, alvorens te bekijken hoe er kan worden samengewerkt met anderen. Ik stel alleen maar vast dat er bij de betrokkenen die ik al heb gezien, oorspronkelijk een heel duidelijke vraag naar samenwerking is geweest. Ik veronderstel dat dit ook zo is bij de betrokkenen die ik nog niet heb gezien.

Ook worden er duidelijke structuren gevraagd. Samenwerking kan immers ook erg inefficiënt zijn als men telkens met twintig mensen rond de tafel moet zitten. Dan verliest men veel tijd. Dat is op zich geen efficiënt model. We moeten dus bekijken wat het meest efficiënte model is. Daarbij kan er inderdaad geen sprake zijn van een door de overheid geleide zender. Ik wil er meteen wel op wijzen dat het hier gaat over een stadszender. Van veel concurrentie tussen de media is er momenteel ook al geen sprake. Op dat vlak proberen ze al enige vorm van samenwerking te hebben. De primeurs in Brussel zijn ook heel beperkt. Het gaat over stadsnieuws en heel vaak over lokaal nieuws. Dat alles moeten we mee in overweging nemen. Dat doen we nu. We zijn heel goed met iedereen aan het praten.

Mijnheer Delva, ik wil ook nogmaals duidelijk maken dat we aan iedereen een meerjarenplan hebben gevraagd. We hebben daar bilaterale gesprekken over gehad. Op 15 juni heb ik die meerjarenplannen gekregen. Die worden nu met elk medium individueel besproken. We geven ons een zomer lang de tijd om dat alles te resumeren en vanaf september een voorstel uit te werken. De bedoeling is om in december de nieuwe convenanten met de diverse media te bespreken. Er is echter één ding duidelijk: ook de media vragen heel duidelijk een duidelijke richting en structuur te krijgen, waarbij de politiek beslist. Dat is de boodschap die gisteren met zoveel woorden is gegeven.

Niet de postjes, niet de raden van bestuur zijn mijn uitgangspunt ter zake, maar wel de vraag hoe we ervoor kunnen zorgen dat de Brusselaars worden geïnformeerd over wat er in deze stad gebeurt. Hoe kunnen we dat op de meest efficiënte manier doen? Hoe kunnen we ook een model zijn? In zekere zin was dit een experiment. In zekere zin is het zelfs een opleidingsschool, bijvoorbeeld voor de radio. Dat rechtvaardigt ook de aanzienlijke overheidsbijdrage. Zonder dat overheidsgeld zouden de media trouwens niet bestaan in Brussel: dat wil ik ook onderstrepen. De vraag is hoe we dat alles met elkaar kunnen verzoenen. Ik voel dat we het erover eens zijn dat dit niet door de overheid mag worden geleid, dat er geen sprake mag zijn van superstructuren en duurbetaalde managers, dat er heel nauw moet worden samengewerkt. Nu is het de vraag welk samenwerkingsmodel daar het best aan kan beantwoorden. Er is ook de vraag hoe de regelgeving in elkaar zit. Het mag echter niet over de postjes gaan: het moet gaan over het goed informeren van de Brusselaar.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Voor alle duidelijkheid, ik ben inderdaad 7 à 8 jaar voorzitter mogen zijn van Brussel Deze Week. Ik heb daar heel veel plezier aan beleefd. Ik heb er heel wat tijd in geïnvesteerd. Ik heb dat altijd in eer en geweten

en in alle onafhankelijkheid gedaan. Ik daag u uit één collega te vinden die deze vzw al die tijd samen met mij heeft bestuurd en het tegendeel beweert. Voor mij gaat het al evenmin om de postjes, absoluut niet. Ik deel de bezorgdheid van alle leden en van uzelf als het gaat over het streven naar efficiënte mediapartners in het Brusselse.

Minister, uw antwoord laat ruimte. U hebt het over een structuur voor de diverse mediapartners. Ik wil even een aantal argumenten opsommen die heel sterk tegen een eengemaakte structuur pleiten, mocht daaraan worden gedacht. Dan heb ik het niet over een superstructuur, maar over een gefuseerde vzw die de vier mediapartners zou omvatten. Ik vind het belangrijk dat die argumenten eens kunnen worden gehoord en dat we daar eventueel over kunnen discussiëren.

Ik vind dat de huidige structuren, met de aparte vzw's, garant staan voor diversiteit in de berichtgeving. De vier mediapartners leggen hun eigen accenten in het nieuws dat ze brengen, dus brengen ze verschillende nieuwsfeiten en dus eigenlijk ook meer nieuws tout court. Als er sprake is van verschillende accenten en invalshoeken met betrekking tot een aantal nieuwsevenementen, is er immers sprake van ruimer nieuws in het algemeen. Dat is positief.

Minister, u stelt dat u een oplossing met een draagvlak wilt. Ik betwijfel of dat draagvlak voor een eengemaakte structuur vandaag bestaat, zowel bij de medewerkers als bij de bestuurders van de mediapartners. Ik wil ook even benadrukken dat het niet goed is er een project sowieso door te drukken omdat men de grootste geldschieter is. Ik denk dat daarover ook een consensus bestaat. Een overheid moet een dialoog aangaan. Natuurlijk geeft de overheid het geld, maar ze moet ook vertrouwen geven aan de mensen die in de sector actief zijn. Daarom vestig ik mijn hoop op de dialoog die u momenteel aangaat met de diverse mediapartners om tot een ondersteunde oplossing te kunnen komen.

Een element waarover nog niet is gesproken, is het financiële aspect. Ik hoor af en toe in de wandelgangen dat een eengemaakte structuur zou kunnen leiden tot besparingen. Dat zou een argument zijn. Ik betwijfel dat. Ik geef slechts één voorbeeld. Stel dat we alles samenvoegen, dan zal er een eengemaakt redactiestatuut moeten komen. De geschiedenis leert ons dat dat het beste statuut zal zijn, wat begrijpelijk is. Maar dat staat natuurlijk haaks op eventuele besparingen, mocht dat de bedoeling zijn.

Small is beautiful, de heer Van Der Taelen zei het ook. Grote organisaties dreigen log te worden. Het minste dat we van de mediapartners kunnen zeggen, is dat ze flexibel zijn. Om het in voetbaltermen te zeggen, ze kunnen dicht op de bal spelen. Ze zijn wendbaar en snel. Ik lees met heel veel aandacht brusselnieuws, en ook de krant, ik kijk televisie, ik luister naar de radio. Ik vrees dat als we dat allemaal gaan samenvoegen, de prijs de snelheid zou kunnen zijn.

Een ander element is de mediumspectifieke werking van de vier mediapartners, en ook het feit dat het doelpubliek anders is. Het is goed dat de structuren apart kunnen blijven bestaan om net die verschillende doelpublieken, die eigen zijn voor elke mediapartner, zo goed mogelijk te kunnen bespelen. Het specifieke is niet alleen de werking, maar ook het doelpubliek. Laten we dat alsjeblieft behouden. Dat heeft een reden, een voorgeschiedenis, een doelstelling. Het zou nuttig zijn om ze op dat vlak ook gescheiden te kunnen houden.

Ten slotte vraag ik me af wat een eventuele meerwaarde zou kunnen zijn van een eengemaakte structuur ten opzichte van een doorgedreven samenwerking. Natuurlijk pleiten we voor samenwerking, zeker en vast ook op het logistieke vlak, en misschien ook op andere vlakken. Natuurlijk kunnen er synergieën opduiken, en die steunen we. Het staat ook in de motie die we in het parlement hebben goedgekeurd. We vragen een verhoogde samenwerking. Het woord fusie komt daar niet in voor. Ik zie de meerwaarde niet van een eengemaakte structuur ten opzichte van de vier aparte structuren die vandaag bestaan. Ten minste, als de samenwerking op til is en iedereen erachter staat, de vier mediapartners, de medewerkers en de bestuurders. Die piste zouden we moeten kunnen bewandelen in de

komende maanden en jaren. Ik hoop dat dit de gedragen oplossing zal zijn die wordt gekozen in het overleg van de minister met de mediapartners.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het tekort aan verpleegkundigen in de Brusselse ziekenhuizen

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Voorzitter, minister, collega's, een persbericht van korte tijd geleden bracht opnieuw cijfermateriaal aan het licht dat onze bezorgdheid moet wekken. Het personeelstekort in Brusselse ziekenhuizen blijft groot. In de ziekenhuizen van de IRIS-koepel raken ongeveer 200 vacatures voor verpleegkundigen niet ingevuld. Dit is geen specifiek Brussels probleem, maar als commissie is het onze rol om hierop in te pikken, uiteraard ook in het belang van de hele ziekenhuiswereld in onze hoofdstad en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Het tekort kan aan allerlei zaken te wijten zijn. Blijkbaar kiezen te weinig studenten voor de opleiding tot verpleegkundige en zijn er veel mensen die in het vak zitten, die vroegtijdig het beroep verlaten. Neem daar nog het gegeven bij van het al dan niet Nederlandstalige karakter in de hoofdstad, en dat het moeilijk is om mensen warm te maken om hun job hier te komen uitoefenen, en je komt logischerwijze tot het huidige personeelstekort in deze sector in Brussel. Het beroep van verpleegkundige is en blijft dus een knelpuntberoep.

Minister, mijn vragen passen in dit thema. Ik zal u niet bombarderen tot promotor van de verpleegkundigen. Volgens Brigitte Grouwels, die bevoegd is voor de voogdij van de openbare ziekenhuizen bij de Vlaamse Gemeenschapscommissie komt er binnenkort alleszins een Brusselse interministeriële conferentie om het probleem aan te pakken.

Minister, bent u uitgenodigd op deze Brusselse interministeriële conferentie? Indien ja, wanneer vindt die plaats? Is er al een agenda? Wat staat er concreet op de agenda? Is een dergelijk probleem ook vast te stellen in het Vlaams universitair ziekenhuis te Jette? Zo ja, welke specifiek Brusselse knelpunten en belemmeringen ziet u hier, waardoor vacatures niet ingevuld geraken? Kunt en zult u hier iets aan doen? Ziet u mogelijkheden om het Quartier-Latinproject uit te breiden naar afgestudeerden? Bent u van plan de opleiding tot verpleegkundige aantrekkelijker te maken opdat een groter studentenpubliek wordt bereikt? Indien ja, hoe ziet u dit mogelijk?

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, minister, collega's, het probleem van het tekort aan verpleegkundigen is niet nieuw. Ook in de commissie Welzijn hebben we daar al meermaals over gesproken, zij het dan op algemene basis. Hier gaat het specifiek over Brussel.

Ik begrijp niet goed dat sommige krantenartikels bepaalde studies tegenspreken of omgekeerd. Uit een onderzoek blijkt dat de sector van verpleegkundigen heel wat voordelen biedt op het vlak van flexibiliteit en arbeidsinvulling. Uit een andere studie van februari 2010 blijkt dat de opleidingen in de zorg- en verpleegkundigensector goed zijn. Het blijkt dat de laatste tijd meer jongeren voor deze studie kiezen. Het is misschien opmerkelijk, maar ik heb ook gelezen dat zelfs de loon- en arbeidsomstandigheden goed zouden zijn. Ik zou dus toch willen opteren voor een grondig onderzoek of een studie die al die aspecten onderzoekt om precies te detecteren waar het probleem eigenlijk ligt.

De feiten zijn er. Er zijn tekorten aan verpleegkundigen, maar het fenomeen doet zich niet alleen voor in de ziekenhuissector, maar ook in andere sectoren. Het is een zeer algemeen probleem dat we moeten onderzoeken om de oorzaken te kennen. In Brussel speelt uiteraard de taalvereiste een zeer grote rol. Ik denk dat we daar allemaal van overtuigd zijn. We mogen ook niet vergeten dat we ‘de ziekenboeg van de wereld’ mogen worden genoemd. Dat heeft uiteraard te maken met het feit dat onze gezondheidszorg zeer goed is. Het is een aantrekkingspool: als er veel patiënten komen, dan krijgt men te maken met een tekort aan personeel.

Ik denk dat de vraag tweeledig mag worden gesteld. Enerzijds, hoe kunnen we de mensen motiveren om in de ziekenhuissector actief te blijven? Anderzijds, als er sollicitanten zijn, dan moeten we nagaan waarom ze niet altijd worden aangenomen. Het element van niet de exacte opleiding hebben, kan dan misschien een rol spelen.

Minister Vandeurzen is meermaals ondervraagd. In maart is hij in de plenaire vergadering ondervraagd. Hij heeft toen gezegd dat hij met u rond de tafel zou gaan zitten. Mijn bijkomende vraag is wat er sinds de plenaire vergadering van maart gebeurd is. Hebt u al rond de tafel gezeten? Is er al onderhandeld? Wat is de uitkomst daarvan? Zijn er ook concrete plannen voor het komende academiejaar?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Voorzitter, minister, collega's, ik denk dat er een probleem is. Vacatures raken niet ingevuld. Dat is een paradox voor Brussel: er zijn veel werklozen, maar tegelijk zijn er jobs die niet ingevuld raken. Ik ga niet in op hoe dat komt.

Het is een goed initiatief van minister Grouwels om een interministeriële Brusselse conferentie te organiseren om oplossingen te zoeken voor de verschillende knelpunten. Ik hoop dat ook de ministers uit de Vlaamse Gemeenschap betrokken zullen worden. Ze hebben toch bevoegdheden voor interregionale mobiliteit of de Nederlandse taal bijvoorbeeld, die mee voor een oplossing zouden kunnen zorgen.

Minister, heeft het VGC vragen in die richting gesteld, wellicht niet aan u alleen, maar ook aan de andere bevoegde collega's?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik sluit me graag aan bij de vraag van collega Segers. Het debat is inderdaad al een paar keer gevoerd. Het leeft ook in de VGC. Onlangs is er nog een debat over geweest in de VGC naar aanleiding van een vraag van mevrouw Bianca Debaets.

De heer Segers vroeg of het mogelijk was om het Quartier Latin uit te breiden naar afgestudeerden. Als mijn informatie klopt, kan dit momenteel al. Het is misschien interessant om eens na te gaan hoeveel verpleegkundigen hier vandaag al gebruik van maken.

Het Vlaams Parlement heeft een motie goedgekeurd naar aanleiding van de beleidsnota Brussel 2009-2014 van minister Smet. Dat aspect komt daar ook aan bod, met name ook de vraag hoe we het beroep van verpleegkundige in Brussel aantrekkelijker kunnen maken door de piste van huisvesting te onderzoeken. Minister, hebt u op dat vlak al vorderingen kunnen maken?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, als Vlaams minister maak ik geen deel uit van de interministeriële conferentie Welzijn en Gezondheid. Waar u naar verwijst, blijkt iets te zijn dat onder de Brusselse actoren onderling wordt georganiseerd, namelijk tussen vertegenwoordigers van de regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, het College van de Franse Gemeenschapscommissie (COCOF), het College van de VGC en het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Met andere woorden: ze gaan allemaal met zichzelf vergaderen. Het gaat om dezelfde mensen maar in verschillende

hoedanigheden. Ik ben niet uitgenodigd, en voor zover ik het begrepen heb, is ook minister Vandeurzen niet uitgenodigd. Als wij worden uitgenodigd, zullen wij uiteraard gaan.

Het initiatief overlapt bovendien ook de interministeriële conferentie Volksgezondheid, waar ik evenmin deel van uitmaak, maar mijn collega-minister Vandeurzen wel en waar er in principe moet worden gesproken over dit thema.

Ook het UZ Jette kampt met een tekort aan verpleegkundigen. Het is een algemeen Belgisch fenomeen dat zich nog scherper stelt in Brussel omwille van een aantal factoren. Er is de taalbarrière: in Brussel moet men minstens tweetalig zijn als verpleegkundige. Er is het veiligheidsaspect: gelet op de onregelmatige uren van de verpleegkundigen, wordt dit gevoel van onveiligheid vaak nog versterkt. Bovendien wordt men in die ziekenhuizen vaak uitgescholden. Er is de mobiliteit: de moeilijke bereikbaarheid van een aantal Brusselse ziekenhuizen. Er is de verloning: de tweetaligheidspremie wordt enkel in de openbare ziekenhuizen toegekend. Het personeel van de Brusselse privéziekenhuizen en het unicommutair ziekenhuis UZ Jette kan geen gebruik maken van deze premie. Het personeel wordt er dus niet voor verloond. Er is ook de huisvestingsproblematiek. De praktische drempels, bijvoorbeeld de duurere immobiliënmarkt, om zich te vestigen in Brussel zijn groter dan elders in Vlaanderen.

Het eerste probleem is het vinden van verplegers en verpleegsters. Er moet dus een betere afstemming zijn van de studiekeuze op de arbeidsmarkt. Er zijn nog knelpuntberoepen in onze samenleving, binnenkort ook leerkrachten. We wonen gelukkig niet in China, waar mensen min of meer gedwongen worden om bepaalde keuzes te maken. Daar moeten we ook niet naartoe, maar vanuit Onderwijs gaan we wel proberen om de komende jaren mensen te oriënteren in de richting van deze beroepen. Het klopt dat mijn medewerkers en die van minister Vandeurzen daarover samen zitten. We hebben een heel breed overleg opgezet tussen Onderwijs en Welzijn. Ook dit punt staat op de agenda. Begin juli is er een volgende vergadering.

Quartier Latin zou een rol kunnen spelen bij het huisvestingsprobleem. Vandaag is de vzw vooral bezig met orde op zaken te stellen wat haar kerntaken betreft: de bezettingsgraad van de kamers optrekken en het exploitatietekort wegwerken. Een uitbreiding van de actieradius veronderstelt ook een uitbreiding van het beschikbare aanbod, niet alleen op het vlak van het aantal logies, maar ook wat de aard van het aanbod betreft. Naast verpleegkundigen gaat het om politiemensen, leerkrachten, opvoedkundig personeel in crèches enzovoort. Er is bijna in heel de Nederlandstalige dienstverlenende sector een tekort. Logies voor afgestudeerde verpleegkundigen moeten bovendien liggen in de nabijheid van ziekenhuizen of vlot bereikbaar zijn met het openbaar vervoer. Door de budgettaire situatie is het op dit moment niet mogelijk om daarin heel veel geld te investeren. Dat belet niet dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest dat kan doen. Het gewest is trouwens primair bevoegd voor huisvesting, niet de Vlaamse Gemeenschap.

Het Huis voor Gezondheid heeft al een werking waarbij verpleegkundigen naar secundaire scholen gaan om te vertellen over hun beroep en om scholieren te overtuigen voor een zorgberoep te kiezen. Dat is het H-team. Dat gebeurt onder andere door bezoeken achter de schermen in een ziekenhuis met scholieren.

Het is een totaalprobleem waarbij het beroep door jongeren en door de maatschappij als onaantrekkelijk wordt gepercipieerd: fysiek te zwaar, onregelmatige uren en slecht betaald. Helaas zijn ook bij de allochtone populatie deze zorgberoepen niet erg populair. Zij kiezen ook niet onmiddellijk voor een bachelor of een master verpleegkunde. Er zal dus aan de perceptie van het beroep in de samenleving moeten worden gewerkt. Dat overstijgt mijn bevoegdheid. Dat moet gebeuren in overleg met minister Muylers en minister Vandeurzen. Uiteraard heb ik ook een rol als minister van Onderwijs.

Er zijn al diverse maatregelen genomen om de opleiding verpleegkunde die door instellingen voor voltijds secundair onderwijs wordt ingericht aantrekkelijker te maken en op te waarderen. Sedert 1 september 2009 is de driejarige opleiding overgebracht van het niveau vierde graad secundair beroepsonderwijs naar het hoger beroepsonderwijs. Hoger beroeps-onderwijs situeert zich op kwalificatieniveau 5 van de kwalificatiestructuur, behoort tot het hoger onderwijs en wordt bekrachtigd met een diploma van gegradueerde. Dit is een opwaardering van de opleiding.

Alle twintig onderwijsinstellingen die deze opleiding momenteel in Vlaanderen aanbieden, werken volgens het modulair onderwijsconcept. Dat betekent dat het opleidingstraject bestaat uit vijf afzonderlijke modules en naar eigen ritme kan worden gevolgd. Er gelden soepele instapvoorwaarden voor het hoger beroepsonderwijs, zodat niet per se de derde graad van het voltijds secundair onderwijs moet zijn doorlopen. Hoewel het voltijds onderwijs betreft, kunnen de lessen ook buiten de klassieke urenverdeling worden ingericht, bijvoorbeeld 's avonds, wat de combinatie van werken en studeren vergemakkelijkt.

Eigen aan het hoger beroepsonderwijs is de samenwerkingsmogelijkheid met andere instellingen voor secundair, hoger of volwassenenonderwijs, met bedrijven, sectoren of ondernemingen. Dat kan allemaal veel gemakkelijker worden georganiseerd. Het is toegelaten om bezoldigde tewerkstelling in de zorgsector als stage binnen het leerprogramma in aanmerking te laten komen, wat vermindering van studiebelasting betekent en de combinatie van werken en studeren vergemakkelijkt. Elke module van het opleidingstraject kan ook over het dubbele van de gewone studieduur worden gespreid, wat tegemoetkomt aan de noden van sommige cursisten om de opleiding af te stemmen met het werk en/of het gezin.

De opleiding verpleegkunde wordt ook als bacheloropleiding, de vroegere A1, door hogescholen aangeboden. Veel hogescholen bieden net die opleiding aan via flexibele leerwegen, zodat een groter studentenpubliek bereikt kan worden.

Het project United Colours of Nursing, ondersteund door mijn ministerie en gecoördineerd door de Katholieke Hogeschool Leuven, gold als een soort pilootproject inzake flexibele onderwijstrajecten en richtte zich specifiek op hooggeschoolde allochtonen met een verpleegkundige vooropleiding of met een medisch diploma dat niet volledig erkend wordt in Vlaanderen. Er was een afgestemd programma met een doorgedreven taalaanbod om ze tot een opleiding tot verpleegkundige aan te zetten. Na het afstuderen werden de cursisten bovendien ondersteund en begeleid naar werk. Zoals gezegd heeft het Huis voor Gezondheid al een werking met het H-team.

Er is nog veel werk. Heel de Brusselse situatie compliceert dat. Ook dat is een primaire bevoegdheid van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

De heer Willy Segers: Dank u, minister, voor het omstandige antwoord. De vraag is gesteld in functie van de beleidsnota die is opgesteld rond de promotie van Brussel als studentenstad, de knelpuntberoepen en het imago van Brussel in Vlaanderen. Die Brusselse ziekenhuizen vormen net een probleem voor het imago van Brussel in Vlaanderen. Dat is een klacht die je vaak hoort. U bent er uiteraard niet rechtstreeks voor bevoegd. Ik vraag wel om zoveel mogelijk bij de bevoegde instanties op deze nagel te blijven kloppen. Komt er in de toekomst meer financiële ruimte om Quartier Latin en dergelijke zaken te blijven ondersteunen?

Ik kan ook cijfers noemen die in 2009 door de Brusselse minister van Tewerkstelling Benoît Cerexhe zijn bekendgemaakt. In 2003 waren in Brussel 59 buitenlandse verpleegkundigen tewerkgesteld, in 2006 300 en in 2008 419. Er is dus inderdaad een markt die openligt en die wordt ingevuld. Dat leidt tot de problematiek waarover ik het in het begin had: het imago van de Brusselse ziekenhuizen in de rest van Vlaanderen. Mevrouw De Waele signaleerde het al: er zijn positieve evoluties in het knelpuntenberoep. Die moeten mee in het plan worden opgenomen. De heer Van Der Taelen vroeg of dit in de media moet komen. Dat was een

discussiepunt in de vorige vraagstelling. Dit zijn zaken die crossmediaal kunnen worden behandeld. Ik heb de vorige vraag vooral in die context begrepen.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Minister, u noemde een hele reeks maatregelen die al van kracht zijn. Sprak u van bezoldigde stages?

Minister Pascal Smet: Ja.

Mevrouw Patricia De Waele: Er zijn dus bezoldigde stages. U wilt dus niet enkel werken en studeren met elkaar combineren? Als dat al van kracht is, kunnen we daar nu niet veel meer aan doen, maar ik zou toch voor enige voorzichtigheid hebben gepleit.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■